

Ondergetekenden, De NVAM (*De Nederlandse Vereniging van Anesthesiemedewerkers en -verpleegkundigen*)

Constaterende,

- dat sinds 1976 de anesthesie-verpleegkundige, destijds, werd aangemerkt als beroep waarvoor geen verpleegkundige basisopleiding nodig was, is het door VWC en ziekenhuisorganisaties verworpen is tot een brancheopleiding onder bezieling van de ziekenhuizen;
- dat het voor iedere branche van groot belang is om een goed functionerend onderwijscontinuüm te hebben, met zo weinig mogelijk belemmering voor in-, door-, en uitstroom van studenten;
- dat er onduidelijkheid is voor studenten door te suggereren dat de opleiding tot anesthesiemedewerker een HBO opleiding is. Het gaat hier echter om een opleiding op HBO niveau, niet passend in het reguliere onderwijssysteem en enkel erkend binnen ziekenhuizen. Daarbuiten heeft het diploma geen enkele waarde. Dit resulteert in niet verpleegkundige anesthesiemedewerkers zonder horizontaal of verticaal carrièreperspectief (ook binnen de zorg);
- dat er gesprekken en besluiten door ziekenhuizen en VWS over anesthesiemedewerkers worden genomen, zonder enige medezeggenschap en/of inspraak;
- dat het afwijzen van de wet BIG gebaseerd is op zeer arbitraire argumenten (zie bijlage):
 - de coronacrisis leerde dat anesthesiemedewerkers breed inzetbaar bleken op een IC-afdeling. Een korte theoretische nascholing met een praktijkperiode bleek voldoende te zijn om nagenoeg zelfstandig en gelijkwaardig aan de IC-verpleegkundige te kunnen werken;
 - vaststaat dat de CZO opleiding erkend is als opleiding tot het algemene basisberoep anesthesiemedewerker en dat niemand dat kan worden zonder aan de eindtermen van de CZO te voldoen;
 - de NVAM deelt de conclusie van het ZIN niet als gesteld wordt dat de kwaliteit van de werkzaamheden "op andere wijze voldoende geborgd wordt". De werkzaamheden van de anesthesiemedewerker bevatten substantiele risico's voor de patiënt. Er is op dit moment geen gedegen wettelijke kwaliteitsborging, waardoor er sprake is van schijnveiligheid voor de patiënt. De anesthesiemedewerker kan aangesproken worden door het ziekenhuis als werkgever, maar de patiënt staat met lege handen aangezien deze over het handelen van de anesthesiemedewerker niet kan klagen bij het tuchtcollege.

Overwegende,

- dat een voor de gezondheidszorg cruciaal vak onnodig wordt benadeeld. Zo ook de patiënt;
- dat de beroepsgroep (internationaal) wordt gezien als een levensreddende en allround gespecialiseerd verpleegkundige. Er is hier sprake van demotie ten aanzien van de internationale positie van de anesthesiemedewerker;
- dat dit alles de beroepsgroep minder aantrekkelijk maakt en de grote tekorten nu alleen maar groter worden.

Roepen de leden van de vaste Commissie voor VWS op:

Het beroep van anesthesiemedewerker op te nemen in Art; 3 Wet BIG als beroep en hierdoor de de patiënt te beschermen, inclusief een totstandkoming van een gangbaar gereguleerde opleiding. Hierdoor kan deze breed worden ingezet door de feitelijke beheersing van het vak zwaarder te laten wegen dan de stelselverschillen en wordt de kwaliteit van zorg gewaarborgd.

Of

De beroepsgroep te erkennen als verpleegkundige specialisatie. Hierdoor wordt deze op dezelfde wijze behandeld als de overige verpleegkundige specialisaties. Het verzoek is bovendien om de niet verpleegkundigen onder de beroepsgroep decharge te verlenen middels een AMVB. Hiervoor is een wetswijziging niet nodig.